

SEQ·SCI·EV·SC·MARC·V
INILLO TEMP

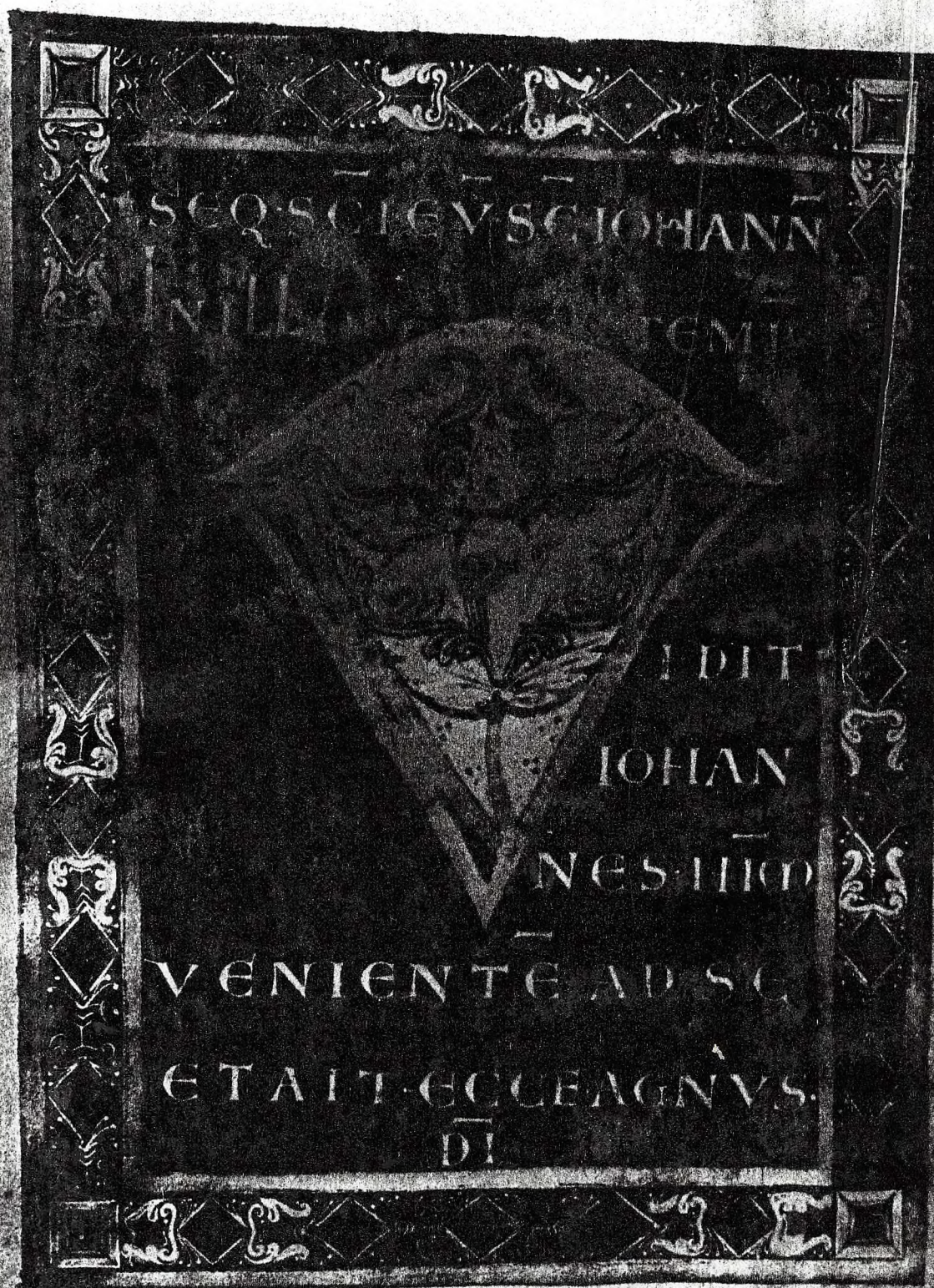

A
RI
A

MAGDALENAE ET
MARIA·IACOBI·ET·

salome enroule aromata ut uolentes ungue
rent eum Et ualde in me una fabulorunt

Brescia, Bibl. Queriniiana
(Valentini pl. 30 [27])

qui tollit peccata mundi. Hic ē de quo dixi.
Post me uenit uir qui ante me factus est.

in mundo. in finē dilexit eos. CENA facta
cum diabolus iam misisset incor. ut trade-
ret eum iudas simonis scariothis. Sciens
quia omnia dedit ei pater in manus. et qua
adeo exiit. et ad dñm uadit. Surgit a
cena. et ponit uestimenta sua. Et cum ac-
cepisset linteū p̄cinxit se. Deinde mit-
tit aquā in peluē. et cepit lauare pe-
des discipuloy. et extergere linteo quo
erat p̄cinctus. Venit ergo ad symonem
petrum. et dicit ei petrus. Dñe tu mihi
lauas pedes. Respondit ihs et dicit ei.
Quod ego facio tu nescis modo. scies autē
postea. Dicit ei petrus. Non lauabis mihi
pedes in eternū. Respondit ei ihs. Et si nō
lauero te. non habebis partem meā. Di-
cit ei simon petrus. Dñe non tantū pedes
meos. sed et manus et caput. Dicit ei ihs.
Qui lotus ē non indiget. nisi ut pedes lauet.
sed ē mōndus totus. Cuius mundi es. sed

transfuer. De his tecum desideris loquor: quae consolationem non recipi-
unt; quibus dandum est. aliquid uideri inane. Nam de illis extra ordinem
quis quaelibet differre licet: castigare & opprimere hoc unum com-
mune facit: ista uoluptas naturalis est. non necessaria huius nihil
debet: siquid impendit uoluntarium est. Vinctus praecipue non eundem
posse appellat. Non est tamen male: cur creditor paruo dimittatur: si modo
dum illiquid debet non potest. Vale.

SENECAE MORALIUM AD LUCILIUM. EXPLICIT LIBER
SECUNDUS. INCIPIT LIBER TERTIUS EUSDEM.

SENECA LUCILIO SUO SALUTEM.

Iam intelligis educendum eretere existis occupationibus speciosis & malis
sed quomodo hic id consequi possis quae uis. quaedam non nisi a praesentibus
monstrantur. Non potest medicus per epistolam cibum aut balneum tibi
eligere. ueniat tangenda est. Vetus pro uerbum est: gladiator omni horum

IV. BRESCIA, BIBLIOTECA QUERINIANA B.II.6, f. 21^v

10th century

L. D. Reynolds, *The Medieval Tradition of Seneca's Letters* (1965)

THE HISTORY OF EARLY MEDIEVAL

In the preceding chapters I have
tion from the point of view of
establish the interrelationship of
witnesses to the text. Such an in-
a great deal of information about
affiliation of manuscripts which is
a pity to discard such information
the *Letters*, it can, when studied from
of view, throw considerable light
other Latin texts.

For us the history of the transmi-
in the ninth century. Though one re-
opened to our text during the period
the Carolingian Revival, the hard-
extant manuscript written before the
quotation in any author, as far as be-
tween Macrobius and Jerome on the
Corbie on the other. Consequently the
trating the obscurity which shrouds the
It is generally maintained that the
to Christianity and in particular the
correspondence with St. Paul played a
tion of his works. As these two phe-
version to Christianity and the existen-
regarded as decisive factors in the trans-

¹ e.g. Schanz-Hosius, *Geschichte der römischen Literatur*
P. 715: 'Doch der Fälscher hat, ohne es zu ahnen, der
Dienst getan; denn nichts wird auf die Erhaltung der
eingewirkt haben, als dieser Briefwechsel.'

Wir dürfen
zu be-
chungen

1. Math.
2. Math.

3. Math.

Leibniz

Les

B

C

I

I

I

I

I

I

I

I

I

I

I

I